

פרשת בהעלותך התשע"ד

איתא במדרש רבה פרשת בהעלותך "אספה לי זהו שאמר הכתוב "הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה" למה הדבר דומה, לפלטיין (ארמון) שהיתה בנויה על גבי הספינות. כל זמן שהספינות מחוברות, פלטיין שעל גביהן עומדת. כך הבונה בשמים מעלותיו. כביכול, כסאו מבוסס למעלה, בזמן שישראל עשוין אגודה אחת. לכך נאמר, הבונה בשמים מעלותיו. אימתי? ואגדתו על ארץ יסדה וכן הוא אומר "ויהי בישורון מלך", לכך אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, אספה לי. למה? שכינוסן של צדיקים, הנייה להם והנייה לעולם. אבל כינוסן של רשעים, תקלה להם ותקלה לעולם.

המדרש, ממשיל את הפלטיין שהוא הארמון של המלך (ועניין הארמון של המלך הוא המקום שבו יש את האפשרות לראות את המלך ולדבר אתו), שהוא בנוי על ספינות שהן מחוברות ביניהם. ומדגיש, שכל זמן שהספינות מחוברות, הרי הן בסיס לקיום הארמון. ואם ח"ו מפורדות, הנה אין קיום לפלטיין. ולמד זאת מן הפסוק, "הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה". כי המעלות, דהיינו המדרגות, להגיע, לזכות ולחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו. וכל זה תלוי, באם יש אגודה, שהיינו חיבור בארץ למטה. ואם ח"ו אין חיבור בארץ למטה, אזי אין מעלות לארמונו של מלך.

ובפרשתנו, מכנה הכתוב את הדלקת הנרות כעניין מעלה ודרגה "בהעלותך". ומי שמעלה את הנרות, הוא אהרן הכהן. שעניינו, אוהב שלום ורודף שלום. כדאיתא באבות, "הלל ושמאי קבלו מהם הלל אומר הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה". והוא אהרן הכהן, הוא זה, שיכול להעלות הנרות. היות, והוא הדואג לכך שיהיה שלום. והוא זה, החבל הקושר ומחבר את עם ישראל למטה, על מנת שיוכלו להיות מעלות למעלה. ועל כן, הוא זה הראוי להדליק את הנרות. ועל כן, כל לימוד התורה ועבודת ה', קשורה בעניין זה של אהבת ישראל. וזהו מה שר' עקיבא אומר בירושלמי מסכת נדרים פרק ט', "יד שמאל שחתכה יד ימין תחזור יד ימין ותחתוך אותה?". ואהבת לרעך כמוך. רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה". כי, כאשר עם ישראל אגוד ומחובר יחד, הרי עצם ההתחברות שלהם, מורידה את השפע. וכמשל, לאב שהיו לו בנים מוצלחים. וכל אחד נפרד מהשני, והיו רבים ולא מסתדרים. והנה יום אחד ישבו ביחד האחים והשלימו אחד עם השני, והיה האב שמח עד למאד. ועצם השמחה הזאת, גרמה לאב לקרב את כולם

אליו, ולתת להם מתנות גדולות. כן היה במעמד הר סיני. וכן היה, בכל מקום שהייתה אחדות גדולה בעם ישראל. וכן, בית המקדש נבנה אך ורק בימיו של שלמה, שהיה איש שלום ובימיו היה שלום. ובליקוטי מוהר"ן תניינא תורה ה"על ידי קיבוץ התלמידים אצל הרב, עיי"ז נתקבץ ונתלקט חלקי האמונה". ובעוד כמה מקומות, כי הורדת שפע משמים, תלוי בקיבוץ עם ישראל. ומקרא מפורש הוא "ויחז שם ישראל נגד ההר" כולו בלב אחד.

וזהו, עניין הדלקת הנרות. כי עניין הדלקת הנרות, הוא השפעת החכמה לכל העולם. וכאשר יש נר בבית, יש שלום בבית. והלכה פסוקה בשבת דף כג: "אמר רבא, פשיטא לי, נר ביתו ונר חנוכה, נר ביתו עדיף. משום שלום ביתו. נר ביתו וקידוש היום, נר ביתו עדיף, משום שלום ביתו". וכאשר, נר יש בביתו של מי שאמר והיה העולם, יש גם שלום בעולמו. והשלום, הוא המאפשר את הורדת השפע. וכפי הורדת השפע, כך גם הוא החיבור בין עם ישראל. ויש לנו להתפלל על זאת, ולבקש שיוריד עלינו שפע משמים, שפע של אהבה ואחדות בעם ישראל אבי"ר.

שבת שלום,

יוסף בן דוד